

Romance (20+)

โรงคั่ว บ่วงเสน่หา

(จอมอิทธิพลจ่านนเกมรัก)

สมยรร

โรงไค้นบ่วงเส่นหา

(จอมอิทธิพลจ้านนเกมรัก)

ผู้เขียน ... รomyธีรรา

จัดทำ ... กุมภาพันธ์ 2560

บรรณาธิการ ... รomyธีรรา

ออกแบบปก/ จัดรูปเล่ม... **KiRaKorñ DeSign**

พิสูจน์อักษร ... **KiRaKorñ DeSign**

E-mail : myjojow@hotmail.com

<https://www.facebook.com/RomTeeRa>

<https://www.facebook.com/ByRomtera>

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามลอกเลียนแบบหรือดัดแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด สแกน บันทึก ภาพถ่าย ไม่ว่าในรูปแบบ
หรือ วิธีการใด ๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่ได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์เท่านั้น

จากใจ...รมย์ธีรา

สวัสดีค่ะ กลับมาอีกครั้งกับนิยายอีบุ๊กเรื่องที่ 20 ของรมย์ธีรา
กับนิยายเรื่อง โรงเรียนบัววงเสนา นิยายแนวดราม่าหุ่นหินกระจายตาม
สไตส์ไม่เคยเปลี่ยน อย่างเพิ่งเบื่อกันนะคะ

ชยานี หญิงสาวที่ก้าวเข้าสู่วังตระกูลเทพคุณ ด้วยตำแหน่งแม่เลี้ยง
ของภมเดช ด้วยวัยที่รุ่นราวคราวลูกทำให้เธอไม่เป็นที่ยอมรับ แต่การก้าวเข้า
มาของเธอนั้นมาเพื่อแก้แค้น แก้แค้นให้กับพ่อแม่ของตัวเองที่ต้องจากไป
เพราะคนบ้านนี้ เธอมาช่วงชิงเอาทุกอย่างคืนจากเขา

แล้วเขาจะขัดขวางหรือตกอยู่ในบ่วงเสนหาของเธอ เรื่องราวจะเป็น
อย่างไรต่อไป ติดตามอ่านได้ใน โรงเรียนบัววงเสนา By รมย์ธีรา

ขอขอบพระคุณ

รมย์ธีรา

ตอนที่ 1 แม่เลี้ยงคนใหม่

ณ. บ้านเทพพระคุณ บ้านหลังใหญ่ย่านใจกลางเมือง ท่ามกลางความวุ่นวายของเหล่าแม่บ้านและคนสวนที่กำลังยุ่งอยู่กับการทำความสะอาดบ้านครั้งใหญ่ พร้อมทั้งจะต้อนรับว่าที่นายหญิงคนใหม่ของบ้านเทพพระคุณ ร่างหนาของชายหนุ่มวัยสามสิบสองกำลังยื่นหน้าตาหงุดหงิดไม่มีความสุข

“นี่มันอะไรครับคุณพ่อ ผมไปทำงานต่างประเทศแค่สามเดือน กลับมาคุณพ่อก็จะแต่งงานใหม่ กับผู้หญิงที่มีอายุน้อยกว่าผมเนี่ยนะ” เจ้าของเสียงคือ ภิรมเดช เทพพระคุณ หรือ ภิรม ลูกชายของผู้เป็นเจ้าของบ้านหลังงาม ซึ่งกำลังขึ้นเสียงใส่บิดาเพราะไม่เห็นด้วยกับงานวิวาห์ที่กำลังจัดขึ้น

“พ่อแก่แล้ว แถมโรคภัยก็รุมเร้า มีแกมาช่วยทำงานพ่อก็โล่งใจ ยากได้ใครสักคนมาดูแลชีวิตบ้านปลาย” ภาควินิ เทพพระคุณ ชายวัยหกสิบห้าปีกล่าว ก็ด้วยพักหลังลูกชายยุ่งอยู่กับงานที่บริษัท ทำให้ไม่มีเวลาดูแลใส่ใจ เขาจึงจำต้องหาใครสักคนมาดูแลแทนลูกชาย

“ก็ทำไมไม่หาที่อายุไล่เลี่ยกันสักหน่อย ไม่ใช่รุ่นราวคราวลูก แบบนี้หล่อน

ความกระหายยังไม่หมดสิ้น

“มองอะไรเกิดอีกคะ” การเกิดช้อนสายตามองดูชายหนุ่มที่มองดูเรือนร่างของเธออย่างกับไม่เคยพบเคยเห็นมาก่อน

“พี่ทำเกิดเลอะเทอะ” ชายหนุ่มกล่าวน้ำเสียงจริงจังเหมือนจะรู้สึกผิด น้ำเสียงเต็มไปด้วยเสน่หะกับความร่อนแรงภายในที่ยังไม่หยุด

“เดี๋ยวก็ไปล้างสิคะ” หญิงสาวแก้มพาชื้อถามทั้งที่ภายในรู้ความหมายเป็นอย่างดี ก็ตั้งแต่ไหนแต่ไรปกติก็ไม่เคยจับที่รอบเดียวสักที

“ให้พี่ล้างชดเชยให้นะ” ภิมเดชกล่าวความจริงจากใจออกมา ลูกขึ้นทำซึ้งถอดเสื้อของตัวเองออกจนหมด เผยความกำยำทั้งอกกว้างและกล้ามเนื้อ

“แหมมม...” หญิงสาวขยับกายลูกขึ้นมายิ้มให้ชายหนุ่มที่ยังร่อนแรงไม่เปลี่ยนไป

“มาเถอะคนดี ที่รักของพี่” ชายหนุ่มช้อนร่างบางขึ้นมาแล้วเดินตรงไปยังห้องน้ำ แล้วเสียงความร่อนแรงก็ดังกระหึ่มพร้อมกับเสียงจังหวะของน้ำที่ถูกกระทบกับผิวเนื้อของทั้งสองคน

หลายวันต่อมาที่บ้านหลังหนึ่งย่านชานเมือง เป็นบ้านหลังเก่าสภาพโทรม มีเนื้อที่เล็กน้อยให้ปลูกต้นไม้พอร่มรื่น หญิงสาวผมยาวดำสลวย รูปร่างหน้าตาดี

เพราะคนๆนี้

“ตอบแทนแบบหวังผลละสิ” ชายหนุ่มกล่าวออกแรงบีบต้นแขนเธอหนักยิ่งกว่าเดิม แถมยังลืมหิ้วตัวออกแรงกระชากเสื้อจนจวนในถาดหล่นลงพื้นแตกกระจายเสียงดังก้องไปทั่วบ้าน

“นี่คุณฉันทันเจ็บนะ” ถึงตอนนี้หญิงสาวเริ่มทนไม่ไหว ชายหนุ่มบีบเธอแรงมากเกินไปถึงพยายามสะบัดก็ยังบีบแน่นราวกับคีม

“หิ แคนี่ยังน้อย คอยดูนะถ้าพ่อฉันเป็นอะไรไป ฉันไม่เอาเธอไว้แน่” ชายหนุ่มกล่าวอย่างข่มขู่ เหมือนหวังว่าหญิงสาวจะแอบวางยาให้บิดาค่อยๆตายแล้วตนเองก็ครอบครองสมบัติที่ถูกทิ้งไว้ให้อย่างสุขสบาย

“ถ้าจะเป็นก็แค่เพราะสิ่งที่เป็นเวรกรรมมันตามทัน และมาทวงคืน” ธานีอดทนส่งปากต่อไปไม่ไหว หล่อนมองเขากลับด้วยสายตาซึ่งขัง

“ปากดีนักนะ เธอนะ” ชายหนุ่มกลิ้งตาใส่ตั้งทำง้างมือจะตบสั่งสอนให้รู้จักฐานะของตัวเอง ที่มาทำปากกล้าต่อว่าราวกับบิดาของตนเองเป็นคนเลวร้ายที่รอให้นรกสั่งสอน

แต่ก่อนที่มีมือหนาจะปะทะลงบนโอบหน้าของร่างบาง เสียงแกรๆ ของแจ่มหญิงชราที่เป็นแม่บ้านที่นี่ดังขึ้นท่าทางตกใจ แต่ก็ตกใจยิ่งกว่าเมื่อเห็นภาพที่

ตอนที่ 3 วันวิวาท์ที่เฟื่องร้อน

ขณะเดียวกันหลังจากที่เสร็จพิธีสงฆ์ เจ้าสาวและเจ้าบ่าวได้มีโอกาสเจอหน้าและต้อนรับแขกที่มาร่วมงานพอสมควรก็ได้เวลาที่เธอจะไปเปลี่ยนชุดที่สองสำหรับพิธีการ หล่อนหันไปขอตัวจากวงสนทนาทันที “เดี๋ยวปรางไปเปลี่ยนชุดก่อนนะคะ”

“ครับ” ชายสูงวัยพยักหน้า เพราะตนเองก็ต้องไปเปลี่ยนชุดเหมือนกัน ธานีและทีมช่างแต่งานพร้อมด้วยนวลฉวีเดินตรงกลับเข้าไปภายในบ้านสู่ห้องแต่งตัวของเจ้าสาว แต่แล้วเมื่อเปิดประตูเข้าไป ก็พบร่างหนาของกิมเดชกำลังทับทาบอยู่กับหญิงสาว มือหนากำลังชุกชอนอยู่ที่ความอวบอ้อม นี่ถ้าถอดเสื้อคงได้เห็นยอดตันของโบหน้าที่กำลังแดงระเรื่อเพราะความสุขสม

“อ้ายตายแล้ว” เสียงสาวประเภทสองที่เป็นช่างแต่งหน้าอุทาน แต่ก็ทำลายตาสอดส่องพฤติกรรมของทั้งสองอย่างสนใจ

“อ้าว...จะเข้ามาทำไมไม่เคาะประตู” กิมเดชหันมาชายตามองผู้ที่เข้ามา

ตอนที่ 5 เสือขุม

ทางด้านผู้เป็นพ่อก็กำลังมองยาในมืออย่างหงุดหงิดใจ พยาบาลสุดที่รัก จัดยาชุดใหญ่มาให้ตนเหมือนทุกคืน แล้วทุกคืนหลังจากที่ทานยาเข้าไป เขาก็จะหลับเป็นตายจนถึงเช้าที่เธอมาปลุกเรียกให้ตื่น เขาอยากจะได้ลิ้มลองความหอมหวานของหญิงสาวจะขาดใจ

“ก็เดี๋ยวยาออกฤทธิ์แล้วพี่หลับจะทำยังไง” ชายสูงวัยบ่นเป็นเด็กน้อยกินยาอยาก มองหน้าภรรยาสาวสวยอย่างวิงวอนไม่ขอกินยาในคืนนี้

“ก็จะได้พักผ่อนไงคะ” ภรรยาวัยสาวส่งแก้วน้ำให้พร้อมกับรอยยิ้มหวานจ๋า นั่งลงข้างเตียงมองด้วยแววตาห่วงใยสุขภาพของสามีสูงวัยอย่างถ่องแท้

“หลายคืนแล้วนะที่พี่ทานยาตามที่บอก ขอไม่ทานสักคืนไม่ได้เหรอ” ชายสูงวัยกำยาในมือพาลงเชื่อมมือไปโอบเอวคอดกิ่ว ขยับกายแนบชิดสุดดมความหอมหวานจากกายหญิงสาวอย่างไม่อาจจะยับยั้งใจ

“สุขภาพยังไม่ดีเลย ความดันเพิ่งจะคงที่” ญานี่ดันร่างหนาออกห่างอย่าง

“เพ็ญก็ต้องพักผ่อนนะคะ คุณความดันขึ้นสูงเชียว” หญิงสาวยิ้มหวานให้ พลางส่งเครื่องวัดความดันให้ดูตัวเลขขึ้นสูงถึงหนึ่งร้อยเจ็ดสิบ ก็รีบร้อนหันไปจัด ยาชุดใหญ่ในใจยิ้มร่ารอดตัวไปอีกหนึ่งคืน

“แต่ว่า...” ชายสูงวัยอึ้งงอแงเป็นเด็ก พยายามจะหาข้ออ้างแม้ในใจจะรู้ว่า ถึงตอนนี้หัวใจก็ยังรู้สึกเจ็บแปลบๆยามที่ต้องหายใจเข้าหนักๆ

“สุขภาพมาก่อนนะคะ” ภรรยาสาวส่งยาในมือให้หนึ่งกำ คืบหน้าเธอจัดยาให้ เขาหนักหน่อย เพราะดูเหมือนอาการจะไม่ค่อยดี

ก็คืนนี้จะหลับไปยาวๆ หล่อนคิด

“มีเมียเป็นพยาบาลข้อเดียวก็จริงนี้แหละ อะไรก็อ้างสุขภาพอย่างเดียวเลย” ชายสูงวัยกล่าว แลมือรับยาแล้วรอกเข้าปากแต่โดยดี ด้วยวันนี้รู้ตัวว่าคงจะไม่ไหวจริงๆ ใจสู้แต่ร่างกายไม่อำนวยเอาเสียเลย

“เพราะรักนะคะ ถึงห่วง” หญิงสาวยิ้มหวานส่งแก้วน้ำให้ดื่มตาม มองสามี แหวตาเป็นประกายอย่างพอใจ คืบหน้าเป็นอีกคืนที่เธอไม่ต้องลำบากใจในการเอาตัว รอด

“พี่รู้จ๊ะ” ชายสูงวัยพยักหน้าลุกขึ้นตามร่างบางที่ช่วยพยุงกายหนาเพื่อที่จะ ขึ้นชั้นสองไปสู່ห้องนอนของตนเอง

ตอนที่ 8 จุดเปลี่ยน

เช้าวันต่อมา หญิงสาวแทบจะนอนไม่หลับ ขยับตัวพลิกกายไปมาแล้วก็ถอนหายใจ นัยน์ตาร้อนผ่าวคิดถึงสิ่งที่เสียไปก็ลุกขึ้นมาที่ลำคอก แต่ก็กลืนฝืนลงไป เธอจะตามวมไม่ได้ อย่าให้ใครเห็นว่าเธอกลับมาร้องไห้เพียงเพราะถูกคนसारเลวทำแบบนั้น

พระอาทิตย์ขึ้นแล้ว แสงแดดเริ่มสาดส่อง เธอลุกขึ้นอาบน้ำแต่งตัว ความรู้สึกเจ็บขัดยังไม่จางหาย ฝืนใจลงไปเตรียมอาหารเข้าให้กับคนในครอบครัว สारเลวอย่างไม่เต็มใจ

“ตื่นเช้าจริงนะ” เสียงชายหนุ่มดังขึ้นจากด้านหลัง ขณะที่เธอกำลังเตรียมจะทำข้าวต้มเสิร์ฟ

ร่างบางสะดุ้งรีบหันกลับมามอง แต่พยายามปิดบังความหวาดหวั่นเอาไว้ ภายใต้วงตาซึ่งซึ้งที่มองเขาอย่างแค้นเคือง

“หรือติดใจ เลยรีบตื่นเข้ามารอ” ชายหนุ่มถามอย่างสนุกปาก แม้ในใจจะ

ตอนที่ 9 เสือร้อนรุ่ม

“เธอเองก็ร้อนรนอยู่ไม่ใช่หรือ ไม่งั้นจะยังเข้ามานั่งอยู่ในห้องนี้ทำไม ทั้งๆที่รู้ว่าฉันจ้องจะเล่นงานเธออยู่” ชายหนุ่มหัวเราะในลำคอ มันก็น่าคิดในเมื่อคืนก่อนก็โดนเล่นงานไปแล้ว คืนนี้ไม่น่าจะเข้ามาอีก ไม่มีเหตุผลอื่นมากไปกว่าง่วงใจ หรือ อ่อย

“อย่าเข้ามานะ” หญิงสาวแทบจะไม่ได้ฟังสิ่งที่เขาพูดออกมา รู้แต่ว่าตอนนี้เธอกำลังเสียเปรียบ พยายามมองหาทางหนีทีไล่

“ปากก็ทำเป็นร้องห้าม ทั้งๆที่ใจก็คงรออยู่สินะ” มือหนาจับใบหน้างามขึ้นมา รู้สึกได้ถึงความสั่นน้อยๆ ทำเอาชายหนุ่มชอบใจ

“ไม่งั้นฉันจะร้องจริงๆ” ธยานีขู่ทำทางขึงขัง

“ร้องเลย นี่ห้องเก็บเสียง คงไม่รู้สินะ” ชายหนุ่มกล่าวเสียงขบขันด้วยความสะใจ มองสายตาคอนหวาดกลัวออกกว่าคิดจะทำอะไร

หญิงสาวตาโตเมื่อเขาเข้ามาใกล้มากขึ้นทุกที ทั้งที่คิดว่าเขาจะไม่กลับ

ตอนที่ 10 เสือขุ่น

ทางด้านธยานี หลังจากที่เธอ นางสาวและพี่ชายทานอาหารซื้อของกันเสร็จก็พากันกลับมาถึงบ้านพัก แล้วนั่งพูดคุยกันอีกพัก แม้ทั้งนางสาวและพี่ชายจะแปลกใจว่าทำไมครั้งนี้หญิงสาวถึงกลับตลกนักแต่ก็ไม่กล้าถาม คิดว่าคงมีเหตุผลที่จะไม่ยอมเปิดปากบอก

“ปรางกลับก่อนนะคะ น้านวล” หญิงสาวบอกนางสาวและพี่ชายยามดึกตอนนี้เวลาก็ปาเข้าไปสี่ทุ่มกว่า เกินเวลาที่ตนจะกลับบ้านมากไป ใจหนึ่งก็คาดหวังว่าคนๆ นั้นอาจจะหลับไปแล้ว

“รักษาเนื้อรักษาดำดีๆ นะลูก” นวลขี้อวมกอดหลานสาวไว้แน่นกว่าทุกครั้ง

“ไม่ต้องห่วงค่ะ” หญิงสาวบอกปลอบใจตัวเองด้วยน้ำเสียงสั่นเบาๆ รู้สึกนัยน์ตาร้อนผ่าว หลับตาตาแน่นๆ แล้วสูดหายใจเมื่อผละจากอกนางสาวที่รัก แหวตาก็กลับมาสดใสดังเดิม

“เอาเครื่องช็อตไฟฟ้าไว้ป้องกันตัวหน่อยไหม” พี่ชายถามเหมือนจะหยอก

ตอนที่ 11 ร่างกายเริ่มนำพา

“บอกเกิดได้นะคะ ยังไงเกิดก็ยังรู้ใจพี่гимเสมอ หรือว่าพกนี้ทำงานหนักไปก็เลยไม่มีเวลา...เป็นของตัวเอง” หญิงสาวทำน้ำเสียงอดอ้อนใส่

ชายหนุ่มซักสี่ห้าใส่ท่าทางเย้ายวนของเธอ ไม่ได้รู้สึกใจเต้นแรงเหมือนก่อน แต่รู้สึกสัมผัสและเรื้อนร่างของเธอนานี้กลับผุดขึ้นมาในสมองเสียแทน

“ถ้ายังงั้นเกิดไม่รังเกียจนะคะ ถ้าจะช่วยให้พี่гимผ่อนคลาได้บ้าง” เธอเดินเข้าประตูอย่างไม่หวงตัว ส่งสายตาอย่างมีความหมายร้อนแรง

“ไม่ต้องลำบากหรอก มาเสนอตัวแบบนี้ ไม่มีเกียรติบ้างหรือยังงั้น” ชายหนุ่มจับต้นแขนบางให้เธอห่างออก พุดจาด้วยน้ำเสียงเย็นชาใส่ หมัดใจแล้วจริงๆ เขารับเธอไม่ได้กับการกระทำ และดูเหมือนมันง่ายกว่าที่เขาคิดเอาไว้ ไม่ได้รู้สึกปรารถนาเธออีกต่อไปเหมือนแต่ก่อน

“สำหรับพี่гим เกิดยอมอยู่ได้เท่าเลยคะ” หญิงสาวยังคงโอนอ่อน แม้ท่าทางของเธอจะดูอ่อนโยน แต่แววตาของเธอไม่ได้โอนอ่อนตามที่บอกเลย

เอาไว้ยังไม่ยอมกรอกเข้าปาก ลองดูก่อนพูดดีๆ อาจจะยอม

“ดีแล้วค่ะ” หญิงสาวพยักหน้าเบาๆ รู้ความหมายของชายสูงวัยเป็นอย่างดี เขาคงอยากจะขอมือกินยา แล้วร่วมเตียงกับเธออย่างแน่นอน

“ดังนั้นจะทำกิจกรรมแบบฉวๆเมื่อยๆ หมอกก็ไม่ห้าม” เขาวางแก้วลงที่โต๊ะข้างเตียงแล้วเอื้อมมือหนาไปจับข้อมือบางเอาไว้เชิงร้องขอ

“ก็ทานยาก่อนสิคะ ค่อยทำ” หญิงสาวยิ้มหวานให้ เป็นมือตอบกลับเบาๆ ท่าทางเอาใจเหมือนอย่างที่เคยทำ

“ทานยาทีหลังก็ได้นะ ฉันอยากกอดเธอ” เขาวางยาใส่แก้วเตรียมยา กระชักร่างบางเข้ามาสวมกอด ชูกใช้ลิ้นที่หน้าท้องแบนราบอย่างโหยหา

“ไม่ได้ค่ะ ทานยาก่อน กันไว้ดีกว่า ถึงหมอกจะบอกแบบนี้ ปรางก็ไม่วางใจโรคแบบนี้ต้องทานยาคุมตลอด อยากให้ทานยา” หญิงสาวใจเต้นระรัวด้วยความหวาดหวั่น ขยับกายลงนั่งข้างๆ แล้วยิ้มให้ใจดีสู้เสือชรา เอื้อมมือไปหยิบยาส่งให้อีกครั้งพร้อมน้ำดื่ม

“ทานยาทีไร ฉันหลับเป็นตายทุกที ถามหมอกหมอกก็บอกไม่ได้ให้ยานอนหลับมา” ชายสูงวัยยังคงอดอดอ รู้แน่ชัดแล้วว่ายังไงเธอก็ไม่ยอมให้ทานยาหลังภารกิจ

ตอนที่ 13 ทำดีให้ตายใจ

“อึม” ชายหนุ่มพยักหน้า ความรู้สึกผิดแผ่ซ่านขึ้นมาในอก เพราะเขาไซ่
ไหมส่วนหนึ่งของต้นเหตุ หากบิดาตื่นขึ้นมาเห็นภาพอย่างว่าเขาคงรับไม่ได้
แล้วซื่อคไป เขาจะอย่างไรดี

หญิงสาวมองหน้าชายหนุ่มด้วยแววตาเห็นใจ และสะใจเล็กๆ ที่เห็นแวว
ตาสำนึกผิดจากชายหนุ่ม หญิงสาวซ่อนรอยยิ้มพอใจเอาไว้ภายใต้หน้าที่เศร้า
หมองของเธอ

“เดี๋ยวฉันจะเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วขับรถตามไป” ชายหนุ่มกล่าวต่อรู้สึก
หนักใจ งานใหญ่ของลูกค้าก็ถูกยกเลิก บิดาก็มาโรคหัวใจกำเริบเข้าโรงพยาบาล

“ค่ะ” หญิงสาวพยักหน้าตอบรับสั้นๆ แล้วร่างสูงก็เดินผ่านตมขึ้นไปชั้น
สอง เธอเดินลงบันไดไปเกือบชั้นล่างมองไปทางคนงานในบ้านที่กำลังขวัญเสีย

“ไปพร้อมกันสิ” ภูมิเดชหันกลับมาบอก น้ำเสียงก้องกังวานแม้ไม่ดังนัก
แต่ก็ชัดเจนพอที่จะทำให้คนที่อยู่ด้านล่างได้ยิน

บิดาฟื้นขึ้นมา คงเป็นสิ่งที่เขาจะตอบแทน หรือแก้ตัวกับสิ่งที่ทำลงไปกับบิดา

“นั่นก็ตามใจค่ะ” หญิงสาวพยักหน้า ดูเหมือนตอนนี้คะแนนของเธอที่มีอยู่ในใจเขาจะมากขึ้นกว่าเดิม รอยยิ้มบางๆ ผุดขึ้นในใจ

หลายวันต่อมา ชายสูงวัยถูกพาตัวมาพักฟื้นที่ห้องพิเศษ ยังอีกพักใหญ่ถึงจะกลับไปดูแลที่บ้านได้ วันนี้มีเดย์ยังไม่มาเยี่ยม หญิงสาวดูแลแทนไปก่อน ทุกวันชายหนุ่มจะมาดูแลเฝ้าไข้บิดา ตามประสาคนทำผิดแล้วอยากแก้ตัว ในขณะที่เธอกลับพอใจกับผลงานของตัวเอง

“เป็นไงบ้างคะ คุณภาคคงหงุดหงิดแะเลยทำอะไรไม่ได้แบบนี้” หญิงสาวกล่าวกับชายสูงวัยที่นอนลืมตานิ่ง แต่ไม่สามารถทำอะไรได้ตั้งใจ

“เสียใจมากหรือคะ ที่เห็นคุณก้มกับปรางกำลังเสพสุขกัน” เธอตั้งใจพูดจาเย้ยหยันให้เขาอารมณ์ขึ้น คาดหวังให้อាកานหนัก ไม่ปรารถนาให้เขาหายเป็นปกติ

“ก็ธรรมดาค่ะ ไม่น่าๆ ไกล่ฝั่ง ใครจะอยากเกาะ อยากใกล้ชิด” หญิงสาวหัวเราะในลำคอ เยาะเย้ยให้เขารู้ว่ามองเธอผิดไป

“แต่นั่นมันไม่ใช่ประเด็นหลัก ความจริงก็คือ ลูกชายคุณข่มขืนปราง... ฐั”